

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Autorka práce: Lucie Zíková

Název práce: Neurotické poruchy u dětí v ranném školním věku

Vedoucí práce: Jan Polivka

Posuzovatel: Jan Polivka

Formální stránka:

včetně příloh celkem 111 stran. Celá práce je zaměřena teoreticky, není tedy praktická část, ale jsou uvedeny některé kazuistiky. Práce má ještě další poměrně podrobné dělení. Poznámkový aparát je uváděn správně. Úprava práce vyhovuje. Celkem časté jsou formulační neobratnosti (str.12: hysterie ... nese menší neurotické příznaky, str. 31 „potíže začínají prudce.“, str. 53 „projevy dětí mohou spadat do psychiatrie“). Občas někde něco zjevně chybí. „Péče o zvíře přináší dítěti určité povinnosti, které pravidelně plnit...“ (chybí sloveso má nebo musí), tamtéž dole věta není dokončena a na následující straně také nepokračuje „...nebo ten rodičovský..“, takže nevíme, co měla autorka vlastně na mysli. Pravopis je vcelku dobrý, až některé drobnosti (str.34 pseudologie, má být ovšem pseudologia), trochu jsou problémy s velkými písmeny v anglickém abstraktu, který je ale jinak dobrý, což u našich studentů zdaleka není běžné.

Prezentace práce:

celkově lze hodnotit jako dobrou, je přiměřená většinou i argumentace. K určitému oživení by možná přispělo uvádění většího spektra různých koncepcí formou diskuse o problémech, kde by vynikly jejich přednosti eventuálně nedostatky a příspěvek k jakési syntetizující teorii. Odborné výrazy jsou většinou uváděny správně, někde jsou uvedeny pouze starší koncepce (např. str. 20, kde se hovoří o dětech „se slabším nebo nevyrovnaným typem VNČ“, zde bych vynechal pavlovské koncepce a zaměřil se na novější a přínosnější).

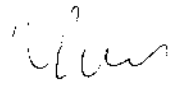
Obsahová stránka:

celkově je snaha o příliš široký záběr, takže pak jsou údaje nutně uváděny spíše ve zkratce. Tak lze těžko realizovat cíl, formulovaný na str.8, totiž přinést „ucelený přehled neurotických poruch“. Kdyby se téma práce vymežilo úžeji, zbyl by větší prostor pro podrobnější a hlubší úvahy o problematice. S některými tvrzeními lze dost těžko souhlasit, např. na str. 34: „pojmem hysterie je dnes už poměrně zastaralý a nepotřebný“ (navíc jej autorka docela často používá), spíš by se mohlo napsat o termínech, které jej v klasifikačních systémech nahradily, někde, jak se zdá, ne zcela šťastně. Výraz „nepřiměřená reakce na pro nás nepříjemnou situaci, bolest, událost“ termín hysterie (nebo jiný, použitý v tomto významu) nemůže nahradit už proto, že mnohem širší. Probírání temperamentů na str.40 mi přijde trochu zbytečné, tím spíše, že při malém prostoru muselo dojít k nepřiměřenému zjednodušení. Rovněž otázka dědičnosti (str.39) je mnohem složitější. K otázce alternativní

medicíny: lze uvést i celou řadu dalších přístupů, akupuntura tak je zmíněna jako pars pro toto. Obecně je její diskutabilnost značná, je téměř absence kontrolovaných studií, viz problém placebo a diskuse o eventuálních možných poškozeních, tedy o bezpečnosti metody. Uvedená indikační šíře, bez ohledu na citovaný zdroj, se pohybuje skutečně již v říši snů a ani nemůže odpovídat realitě. Tě neodpovídá ani tvrzení, že „exaktní vědy (které, kdy a jak?) dokázaly existenci speciálních bodů na povrchu těla ...“. Pak už se problematizují i další výroky včetně toho, že „meridiány jsou dráhy, kterými proudí energie“ (poznámka na téže straně). To už je spíš jakási vědecká mytologie nebo neverifikovaná (neverifikovatelná?) hypotéza. Trochu zjednodušené jsou také rozbory v kazuistikách, to by ale bylo na podstatně delší diskusi, která už se vymyká posudku práce.

Závěr:

Lze jistě kladně hodnotit zájem autorky o problematiku a nakonec i množství práce, která byla nutná ke zpracování dosti obsáhlé studie. Přes některé uvedené výhrady, z nichž hlavní tkví v příliš velkém a tudíž nutně po povrchu jdoucím zpracování, doporučuji práci k obhajobě.

.....
(Jan Polivka)